

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/75/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212204680
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3212204680.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpený: Fridrich Paľko s. r. o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 8. decembra 2014, č. k. 5C/205/2012-220, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zastavil dovolacie konanie a o trovách rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal. V odôvodnení uviedol, že návrhom podaným dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 125 eur z titulu majetkovej škody a sumu 580,86 eur z titulu nemajetkovej ujmy a náhradu trov konania. V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom č. k. 5C/205/2012 - 123 zo dňa 14.11.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/82/2014 - 174 zo dňa 27.08.2014, právoplatného dňa 09.10.2014. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote navrhovateľ dovolanie. Spolu s dovolaním navrhovateľ nezaplatil súdny poplatok, preto bol výzvou č. k. 5C/205/2012 - 209 zo dňa 11.11.2014 vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40,- eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy a poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Právny zástupca navrhovateľa výzvu prevzal dňa 18.11.2014. Navrhovateľ súdny poplatok v stanovenej lehote nezaplatil.

Na danú vec aplikoval súd prvého stupňa ust. § 5 ods. 1 písm. a), § 10 ods. 1, 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že jednou z procesných podmienok konania je aj splnenie poplatkovej povinnosti navrhovateľom. Navrhovateľ túto podmienku nesplnil, poplatok v súdom stanovenej lehote nezaplatil, preto súd v zmysle § 10 ods. 1 uvedeného zákona konanie o dovolaní zastavil. Uviedol, že ak navrhovateľ zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania, súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie (§ 10 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb.). O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Uznesenie súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ a žiadal odvolací súd o zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Predovšetkým dôvodil, že súd prvého stupňa ho nesprávne vyzval na zaplatenie súdneho poplatku výzvou a nie tak, ako správne mal, t. j. uznesením, pričom predmetná výzva nespĺňa náležitosti stanovené zákonom, keď neobsahuje odôvodnenie, teda je nepreskúmateľná, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. Ďalej

argumentoval tým, že podľa položky 7a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatňovaného úkonu, podanie návrhu na náhradu škody, spoplatneniu podliehalo. Nepodliehajú mu však ďalšie úkony ako sú odvolanie a dovolanie, ako je tomu pri pol. č. 1 Sadzobníka. On podal dovolanie proti rozsudku vo veci samej, a nie žalobu. Namietal, že súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, preto nemôže byť vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie. Poukázal na to, že uvedené právne závery, sú v súlade s publikovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 sp. zn. 4Cdo 39/2007, podľa ktorého „za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov), sa súdne poplatky nevyberajú; v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy.“ Uviedol, že v prílohe zákona č. 71/1992 Zb., nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, preto mu v rozpore s týmto zákonom bola uložená poplatková povinnosť napriek tomu, že ju nemal. Považuje to za zásah do základného práva navrhovateľa na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku, vzhľadom na čl. 59 ods. 2 ústavy, vylúčené. Navyše, podľa ustanovenia § 18ca/ Zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých, alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bol návrh navrhovateľom podaný pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z., preto je nutné v súvislosti s podaným dovolaním, aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012, kedy bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené, čím uplatnil dôvod odvolania spočívajúci v tom, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Z uvedených dôvodov navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa, je potrebné ako vecne správne, podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť a to z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že návrhom podaným dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť? mu sumu 125 eur z titulu majetkovej škody a sumu 580,86 eur z titulu nemajetkovej ujmy a náhradu trov konania. V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom č. k. 5C/205/2012 - 123 zo dňa 14.11.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/82/2014 - 174 zo dňa 27.08.2014, právoplatným dňa 09.10.2014. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote navrhovateľ dovolanie.

Spolu s dovolaním navrhovateľ nezaplatil súdny poplatok, preto bol výzvou č. k. 5C/205/2012 - 209 zo dňa 11.11.2014 vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40,- eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy a poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Právny zástupca navrhovateľa výzvu prevzal dňa 18.11.2014. Navrhovateľ súdny poplatok v stanovenej lehote nezaplatil.

Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania.

Navrhovateľ predovšetkým v odvolaní namietal vadný postup prvostupňového súdu, ktorý o uložení mu povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie, rozhodoval výzvou a nie uznesením, pričom výzva nemala náležitosti stanovené zákonom, t. j. neobsahovala odôvodnenie.

Výzva na zaplatenie súdneho poplatku (§ 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch), je poplatníkovi zasielaná v prípade nezaplatenia súdneho poplatku z platného podania návrhu na začatie konania alebo dovolania; následkom nezaplatenia SP je zastavenie konania. Účelom výzvy nie je uloženie povinnosti zaplatiť súdny poplatok, ale upozornenie na jej nesplnenie. Samotná povinnosť vyplýva zo zákona a je podmienkou preto, aby súd mohol pokračovať v konaní. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku teda nie je rozhodnutím, neukladá sa ňou povinnosť účastníkovi konania a nevzťahujú sa teda na ňu požiadavky

kladené na obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia, teda uznesenia. Uznesenie, ktorým sa vyrubuje súdny poplatok, je vydávané v prípadoch, kedy súdu zo zákona vyplýva povinnosť o návrhu konať bez ohľadu na zaplatenie súdneho poplatku, alebo kedy došlo k situácii, že súd napriek nezaplatenému súdnemu poplatku konanie nezastavil, ale v ňom pokračoval, o ktorý prípad v preskúmvanej veci nejde. Pokiaľ súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku výzvou podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ktorej následkom je zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, postupoval správne, pretože neboli splnené taxatívne podmienky na vydanie uznesenia, ktorým by bol navrhovateľ vyzývaný podľa § 10 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch. Odvolacia námietka navrhovateľa v tomto smere, t.j. že súd mal o poplatkovej povinnosti rozhodnúť uznesením, rovnako že výzva nespĺňa predpísanú náležitosť uznesenia a to odôvodnenie, je teda nedôvodná.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov /ďalej len „zákon o SP“/ v znení účinnom v čase podania dovolania, súdne poplatky /ďalej len "poplatky"/, sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh, a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry /ďalej len "poplatkový úkon"/ uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "Sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 4 Zákona o SP, v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ Zákona o SP poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania, alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1 Zákona o SP, sadzba poplatku je uvedená v Sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba"), alebo pevnou sumou.

Podľa § 6 ods. 2 Zákona o SP, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v Sadzobníku.

Podľa § 10 ods. 1 Zákona o SP ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Podľa § 18ca zákona o SP, z úkonov navrhnutých, alebo za konania začaté do 30. septembra 2012, sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, je súdny poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20,- eur.

Občianske súdne konanie na prvom stupni i na druhom stupni tvorí jeden celok, keďže sa končí až právoplatnosťou prvostupňového rozhodnutia. Na účely plnenia poplatkovej povinnosti účastníkov konania však prvostupňová i druhostupňová fáza konania predstavujú samostatné konania /§ 6 ods. 2 prvá veta zákona o SP/. Znamená to, že súdny poplatok sa predovšetkým platí za podaný návrh na začatie občianskeho súdneho konania v prvom stupni. Ak konanie prechádza do fázy druhostupňovej, treba súdny poplatok zaplatiť opätovne, a to podľa rovnakej sadzby, ako tomu bolo v konaní uskutočnenom na prvom stupni /§ 6 ods. 2 druhá veta ZoSP/. Poplatok za dovolanie predstavuje dvojnásobok takejto sadzby /§ 6 ods. 2 veta tretia ZoSP/.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd postupoval správne. Z obsahu spisu je nepochybné, že dovolanie podal navrhovateľ a to proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podaním daným na poštovú prepravu dňa 06.11.2014, doručeného súdu prvého stupňa dňa 10.11.2014. Navrhovateľovi tak vznikla poplatková povinnosť za podanie dovolania v zmysle § 5 ods. 1 písm. a) ZoSP. V danom prípade predmetom konania je nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným

rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, kde je zmysle položky 7a/ Sadzobníka súdnych poplatkov určený súdny poplatok 20,- Eur, teda je určený pevnou sumou / §6 ods.1 ZoSP/. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku /§6 ods. 2 ZoSP/. Prvostupňový súd správne preto za dovolanie vyrubil súdny poplatok, ktorý predstavuje dvojnásobok poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Je pravdou, že v čase podania návrhu, bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o SP , od poplatku oslobodené. Dňom 1.10.2012 však nadobudol účinnosť zák. č. 286/2012 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon o SP, bolo zrušené ust. § 4 ods. 1 písm. k/ a súčasne bola stanovená v Sadzobníku , ktorý tvorí prílohu zákona o SP, v pol. 7a/ sadzba poplatku za toto konanie vo výške 20,- Eur . Aj na položku 7a/ Sadzobníka sa podľa názoru odvolacieho súdu vzťahuje bod 3. poznámok k pol. 1 Sadzobníka.

Vychádzajúc tak z ust. § 6 ods. 2 veta prvá, druhá a tretia ZoSP, by v súvislosti s ust. § 18ca zák. o SP navrhovateľovi nebolo možné uložiť povinnosť zaplatiť poplatok za dovolanie len v prípade, ak by toto bolo podané pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z.z., teda pred 1.10.2012. V preskúmvanej veci však navrhovateľ preukázateľne podal dovolanie už za účinnosti zákona o SP v znení zák. č. 286/2012 Z.z..

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolacie námietky navrhovateľa spočívajúce v tom, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, nepodliehajú mu však ďalšie úkony vo veci samej, ako je aj dovolanie a že tak rozhodnutím prvostupňového súdu došlo k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku a použitiu analógie legis pri vyrubení súdneho poplatku, vyhodnotil odvolací súd, ako v celom rozsahu nedôvodné. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na právny názor vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 4Cdo 39/2007, spočívajúci v tom, že pokiaľ určité konanie nie je ako poplatkový úkon uvedené v Sadzobníku, v rámci tohto konania nevzniká ani poplatková povinnosť za dovolacie konanie, tento nie je na danú vec aplikovateľný, pretože v tomto prípade, v čase podania dovolania už tento druh konania spoplatnený bol a to pol. 7a/ Sadzobníka.

Z citovaných zákonných ustanovení teda jednoznačne vyplýva, že spoplatneniu podlieha tak podanie žaloby na náhradu škody, ale aj ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie a podanie dovolania. Súd tak v žiadnom prípade svojvoľne nerozšíril okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku a navrhovateľ bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podanie dovolania v súlade so zákonom o súdnych poplatkoch. V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (sadzobník súdnych poplatkov) je jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Sadzobník súdnych poplatkov nemožno aplikovať oddelene bez znenia celého zákona o súdnych poplatkoch, ktorý zrozumiteľným spôsobom určuje poplatkovú povinnosť účastníkom konania.

Keďže teda konanie vo veci náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom v čase vzniku poplatkovej povinnosti za podanie dovolania neboli od poplatku vecne oslobodené, navrhovateľovi vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok. Preukázateľne tento poplatok za dovolanie napriek riadne doručenej mu výzve na zaplatenie, súčasťou ktorej bolo poučenie o následkoch jeho nečinnosti navrhovateľ nezaplatil, preto prvostupňový súd postupoval správne, keď dovolacie konanie zastavil podľa § 10 ods. 1 ZoSP.

S poukazom na uvedené, odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne, za použ. ust. § 219, ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .